

trebachu, so won Wodu, Piczje, Klieb, Mjako pschinoschat, Dom pyttat wobstaracz, a druhe Wjezy wjazy, schtož je jemu kasane byto, czinit je, kajž druhe Džeczo. To je ton luby JEsus czinit. Tudy dyrbeli s dobnje wschitke Džeczi, kotrež pobožne a pječne su, prajicž: Ach ja nejšym teho dostojny, sa ja ktajkej Cžeszi pschindž dyrbu, a we temi temu Džeczatku JEsuskej runja bydž, so ja czinu, schtož won czinit je. Je won Cžieski sbjerat a druhe Wjezy czinit, schtož su jemu jeho Starschi pschikasali, kotrež po Poladanju su šnadne Wjezy byle, kajž njedže we Domi trjebne su. Ej kajke pječne Džeczi bychmy my byli, dy bychmy po jeho Heremplu czinili, a so po tem sadžerželi, schtož nam naschi Starschi pschikasaju, njech by bylo tak šnadne a hubene, hacž by thzyto.

Tak so netrebaju wulke Knihy wot teho wopisacz, schto je to Džeczatko JEsus czinit. My chzemy jeno na to ladacz, schto Nan a Macž we Domi potrebaju, a schto woni njedže Džeczom porucza. Pschetož tudy steje šaumje, so neje do Kloschtyra bježat a Mich byt, ale so je snimi do Nazaretha schot, bes Ludžimi wostat, a šwojemu Naney a Macžeri poklušny byt, a so kajž druhe Džeczo derje hobrjeczannycz dat.

Či šamyšleni a torni Michojo pišaju wot teho Džeczatka JEsusa, so je we šwojej Mlodolzi nowe Ptaki a druhe Swjerjatka czinit. Ale to su Wjezy, kotrež nepschisłuschemu ktej Poklušnoszi a ktej schtwortej Kasni, tešch

jemu wjeszje jeho Starschi to nejku pschakasali. Pschetož ta džeczaza Poklušnosž žada druhe Škutki, kotrež we Domi nusne su, a kotrež (kajž my widžimy) skoro nihto czinicž nochze. Wot tajkich Škutkow reczi ton Ewangelista, kotrež budža menowane: Ta Poklušnosž pschecziwo Starschim. So bychmy to šwojeru na kedybu wsali, a na tem nezwyblowali, so su tajke Škutki tudy psches to Džeczatko JEsusa šweczene a pozonowane; A so my tešch po nich Požadanje mjeli, a te šame tešch dokoneli. Ale ton Šwjet šebi njeda prajicž. Tehodla woni wostaja tajke Škutki, a tajku Poklušnosž, a su we druhim Meni do Kloschtyrow bježeli, ššwjatemu Jakubej, aby drudže. Kojždy je šebi pomyšlit, so chze ljepe czinicž, hacž to lube Džeczatko JEsus. A nejku ladali, so su tajke domjaze Škutki, a tajka Poklušnosž pschecziwo Naney a Macžeri šweczene psches tajku šwjatu Parschonu, teho Šsyna Božeho, kotryž je šam we šwojej Mlodolzi Drowo nošyt, šatepjač, Wodu pschinoschat, a druhe teho runja Džeko we Domi czinit, so my hodni nejšmy, so bychmy tošame po nim czinili.

Tehodla dyrbeli my tajku Historiju šwojeru wuknyč, a so sa šbožnych džeržecž, dyž my tešch we tajkich Škutkach a Poklušnoszi so damy namakacz, d. ž my widžimy, so Krystufkej šamemu tajke Škutki nejku wohidne byle. Pschetož to su tausend mohl ljepsche a šwe-